

۲۳

گنجینه

گزیده بیانات آیت‌الله عابدینی

در برنامه تلویزیونی سروش آسمانی

۲۶ دی ماه ۱۳۹۹

سازمان مجرب قزوین

اشاره

نشریه ذکر جمعه با هدف انتشار گزیده بیانات آیت الله عابدینی، نماینده محترم ولی فقیه در استان و امام جمعه قزوین، جمعه هر هفته به صورت الکترونیکی از طریق شبکه های اجتماعی ستاد نماز جمعه منتشر می گردد.

لازم به ذکر است متن بیانات امام جمعه محترم، با حذف و اضافات و ویرایش همراه است و سعی شده است جهت مطالعه و بهره جویی هرچه بهتر مخاطبین گرامی، اهم محورها ارائه گردد.

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين و صلى الله على محمد
و آله الطاهرين، حسبنا الله و نعم الوكيل نعم
المولى و نعم النصير

برخورداری از خوبی ها و زیبایی ها در همراهی با اهل بیت علیهم السلام

نام «احمد» به معنای ستایش و حمد است، اما
نام «محمود» یعنی کسی که تمام اوصاف زیبا و
خوب در او تجمیع شده و شایسته صفت اشرف
مخلوقات و زیباترین کائنات است؛ یعنی رسول
خاتم صلی الله علیه و آله و اهل بیت ایشان. اما اهل بیت علیهم السلام به
مردم گفته اند اگر دنبال ما بیایید، شما هم
رنگ و بوی این خوبی ها را می گیرید، از جمله

همین که در کلام الله می فرماید: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدُ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾.

«و پاسی از شب را زنده بدار، تا برای تو [به منزله] نافله ای باشد، امید که پروردگارت تو را به مقامی ستوده برساند.» (اسراء: ۷۹).

این آیه راجع به رسول اکرم صلی الله علیه و آله است که می فرماید: اگر تو شبانه با خدا رازونیا داشته باشی، امید است که خدای متعال در روز به تو مقام محمود عنایت کند، یعنی ارزش ها، زیبایی ها و اسمای ستوده خدای متعال در تو تجلی پیدا کند. بر اساس آیه ۲۱ سوره احزاب: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ «قطعاً برای شما در [اقتدا به] رسول خدا سرمشقی نیکوست: برای آن کس که به خدا و روز بازپسین امید دارد و خدا را فراوان یاد می کند».

رسول خدا ﷺ و اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام بهترین الگو، سرمشق و نمونه هستند برای اینکه خود را با ایشان هماهنگ کنیم و از صفات و زیبایی‌هایشان برخوردار شوید. دعای توسل به همین معناست. یعنی به التماس از خدا می‌خواهیم که کسانی آبرومند درگاه تو هستند، ما را هم از نور وجود آن‌ها برخوردار بنما. اینکه می‌گوییم: «یا وجیهاً عند الله»، یعنی ای کسانی که از خدا آبرو گرفتید و ویژگی‌های خلیفة‌اللهی در شما درخشیدن گرفته است، نگاهی هم به ما کنید که تجلی‌اللهی اسماء الحسنی و خلیفة‌اللهی شما، روی سیاه ما را هم سفید کند و عیب‌هایمان را برطرف سازد؛ بر ما بتابید. مثل اینکه ملتمسانه از قرآن می‌خواهیم که آیات آن بر ما ببارد تا قلبمان کویر نماند. وقتی قطرات آیات قرآنی و کلمات نورانی حق بر قلبی باریدن بگیرد، این قلب

بهاری می شود. چنان که می دانیم در رشد و رویش گیاهان و درختان و حتی در تغییر وضعیت سنگ ها، وقتی آفتاب بر سنگ می تابد، اگر آن سنگ لیاقت داشته باشد، عقیق و سنگ قیمتی می شود. به فرموده قرآن کریم تابش آفتاب و بارش باران این عالم را زنده نگه داشته است:

﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيًّا أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾

«آیا کسانی که کفر ورزیدند ندانستند که آسمان ها و زمین هر دو به هم پیوسته بودند، و ما آن دو را از هم جدا ساختیم، و هر چیز زنده ای را از آب پدید آوردیم؟ آیا [باز هم] ایمان نمی آورند؟» (انبیاء: ۳۰).

کلمات الهی، آیات الهی و قرآن کریم آن بارانی است که باید بر دل های ما ببارد و به عنوان یک انسان، زنده شویم. لذا خدا هم درباره قرآن و

هم درباره باران، «انزال» و «تنزیل» را به کار برده است. وقتی که باران یک باره و رگباری می آید، انزال است: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرَجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾

«و اوست کسی که از آسمان، آبی فرود آورد؛ پس به وسیله آن از هر گونه گیاه برآوردیم، و از آن [گیاه] جوانه سبزی خارج ساختیم که از آن، دانه های متراکمی برمی آوریم، و از شکوفه درخت خرما خوشه هایی است نزدیک به هم. و [نیز] باغ هایی از انگور و زیتون و انار-همانند و غیرهمانند- خارج نمودیم. به میوه آن چون ثمر دهد و به [طرز] رسیدنش بنگرید. قطعاً در این ها برای مردمی که ایمان می آورند

نشانه هاست.» (انعام: ۹۹).

اما وقتی که باران تدریجی می آید، تنزیل است:
﴿وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ
بَلَدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ﴾

«و آن کس که آبی به اندازه از آسمان فرود
آورد، پس به وسیله آن، سرزمینی مرده را زنده
گردانیدیم؛ همین گونه [از گورها] بیرون آورده
می شوید» (زخرف: ۱۱).

درباره نزول یکباره قرآن کریم می فرماید: ﴿إِنَّا
أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾

«ما [قرآن را] در شب قدر نازل کردیم» (قدر: ۱).

اما درباره نزول تدریجی قرآن، آمده است: ﴿إِنَّا
نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا﴾

«در حقیقت، ما قرآن را بر تو به تدریج فرو
فرستادیم.» (انسان: ۲۳).

تنزیل یعنی قرآن به تدریج، به مناسبت، آیه آیه
و سوره سوره نازل شده است.

برکات ارتباط با قرآن و اهل بیت علیهم السلام در شبیه شدن انسان به حضرات معصومین

ائمہ علیہم السلام تمام قرآن و حقیقت قرآن بودند. حال اگر قرآن بر قلبی نازل شد و در جانی نفوذ کرد، به هر اندازه که قرآن در جان انسان نفوذ کند، انسان به کمال نزدیک می شود. همچنین به هر اندازه که ولایت اهل بیت علیہم السلام که خورشید عالم امکان هستند، بر ما بتابد (تابش خورشید ولایت و بارش باران آیات الهی)، انسان را انسان می کند. انسان هرچه در انسانیت کامل می شود، به انسان های کامل که رسول اکرم ا و اهل بیت عصمت و طهارت علیہم السلام هستند، نزدیک تر می شود و شباهت بیشتری به آن ها پیدا می کند.

چیزی که در وجود ائمہ علیہم السلام و زندگی آن ها پیوسته دیده شده و جاری بوده، عبادت و بندگی و کسب رضای خداست. امام حسین علیہ السلام پنج شش ماه قبل از شهادتشان، وقتی هنوز از مدینه به

سمت کربلا حرکت نکرده بودند، بر سر قبر جد خود، رسول اکرم ا حاضر شدند و خدا را به آن قبر و وجود نازنین رسول اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ قسم دادند که خدایا تصمیمی برای من بگیر و راهی را برای من انتخاب کن که هم رضای تو و هم رضای رسالت در آن باشد. در بین راه، در یکی از منازل می فرمایند: «رضی الله رضانا أهل البيت» (الشهادة، ص ۲۲۹). رضایت و خشنودی خداوند در رضایت ما اهل بیت رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ خواهد بود. وقتی هم در آستانه شهادت قرار می گیرند، زبان حال ایشان را این طور نقل کرده اند: «الهی رِضاً بِرِضَاكَ، صَابِراً عَلَى قَضَائِكَ يَا رَبِّ لَا إِلَهَ سِوَاكَ...» خدایا! راضی به رضای تو هستم و در برابر قضای تو صبر می کنم... معلوم می شود که از اول تا آخر جز رضای خدا چیزی نمی خواستند. حالا وقتی که رضای خدا را می خواهند، می بینند که عبادت و بندگی معدن رضای خداست. همه

کارهای ایشان عبادت بود و غیر از عبادت به چیز دیگری نمی اندیشدند. در عبادتشان اخلاص داشتند، به واجبات اکتفا نمی کردند، مستحبات را هم در عبادات خودشان می آوردند؛ یعنی خیلی جدی بودند که با مستحبات عبادات خود را غنی و تقویت کنند. حالا اگر کسی می خواهد از روح و کمالات آن ها، البته به اندازه ظرف وجودی خودش، برخوردار شود، باید سیره و سنت آن ها را داشته باشد. ذکر، قرائت قرآن، صلۀ رحم، مواسات و همدلی در گرفتاری های مردم، حال واحوال دیگران را پرسیدن، محبت کردن به همه بندگان خدا و هوای همه بندگان خدا را داشتن، این ها همه عبادت است. حتی اگر بنده ای برای خدا هم درست بندگی نمی کند، ولی یک بنده خوب، اگر حال او را بپرسد، او را به خدا نزدیک می کند و وسیله هدایتش می شود. همچنین نماز شب از زیباترین عبادات است.

راهکارهای عملی اقامه نماز شب

یک روش برای کسانی که کار شبانه دارند و نصف شب از سر کار برمی گردند، این است که در همان ماشین و روی همان صندلی که نشسته اند، نیت کنند و نماز را دو رکعت-دو رکعت زمزمه کنند. سجده و رکوع را هم با اشاره انجام بدهند. روش دیگر اینکه وقتی به خانه رسیدند، با نشاط بیشتری روی مهر و سجاده نمازشان را به جا بیاورند. یعنی اگر خستگی به ایشان اجازه نمی دهد که به خانه بیایند و برای نماز شب رسماً قیام کنند، می توانند در مسیر وضو داشته باشند و دو رکعت-دو رکعت نماز (پنج تا دورکعتی و یک رکعت نماز وتر) را به جا بیاورند.

پاداش وصف ناپذیر برای اقامه کننده نماز شب

خداوند در قرآن کریم می فرماید: ﴿فَلَا تَعْلَمُ
نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ﴾

«هیچ کس نمی داند چه چیز از آنچه
روشنی بخش دیدگان است به [پاداش] آنچه
انجام می دادند برای آنان پنهان کرده ام»
(سجده: ۱۷).

هیچ کس نمی تواند پاداش های بزرگ و معنوی
عبادت شبانه و کارهای شایسته را درک کند. اگر
برای یک طفل سه چهارماهه که در رحم مادر
است و اصلاً این دنیا را ندیده، از اقیانوس اطلس
تعریف کنند، او چه درکی می تواند داشته باشد؟
(فرض کنید که او صدای ما را می شنود و می تواند
این کلمات و مفاهیم را یاد بگیرد). اگر از قلّه بلند
اورست و دماوند یا عظمت شخصیت رسول اکرم

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
ائمه هدی برای او بگوییم، چقدر می تواند شیرینی، زیبایی و عظمت آن را درک کند؟ اگر از فداکاری و ایثارگری سردار سلیمانی یا تاریکی و فتنه داعش برای او تعریف کنیم، اگر از سیاه رویی ترامپ بگوییم، او چقدر می تواند آن تاریکی ها و آن روشنایی ها را درک کند؟ وضعیت های دنیایی مثلاً انواع و اقسام میوه ها یا اکسیژن و هوایی که تنفس می کنیم یا این امنیتی که الحمدلله بر ما حاکم است، هر کدام از این مفاهیم را وقتی برای او تعریف می کنیم، او نمی تواند آن را تصور کند. زیرا جهان او جهان اینجا نیست و ظرفیت فهم این معارف را ندارد. ما از آن مرحله به دنیا آمدیم؛ یعنی از رحم مادر به رحم دنیا آمدیم و قرار است از رحم دنیا به رحم برزخ و قیامت (یکی پس از دیگری) انتقال پیدا کنیم. ما نمی میریم، بلکه موقع مرگ دوباره متولد می شویم. آن جهان با این دنیا که الآن در آن زندگی می کنیم،

هیچ قابل مقایسه نیست. درد، رنج، لذت، بزرگی و عظمت آن جهان برای ما قابل فهم نیست؛ همان طور که دنیای ما برای جنین قابل درک نیست. این است که خداوند می فرماید: ﴿فَلَاتَعْلَمَ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾. خدا می گوید آن شب قدری که تو از صمیم دل با خدا رازون نیاز کردی، می دانی چه کردی؟ می دانی چقدر پاداش آن بزرگ است؟ این نمازی که تو در آن شرکت می کنی (به جماعت)، وقتی که تعداد شما و امام جماعت از یازده نفر بیشتر می شود، اگر همه درختان جهان قلم شوند، همه دریاها مرکب شوند و همه جن و انس نویسند باشند، نمی توانند ثواب یک رکعت آن را بنویسند. ممکن است حتی بعضی ها این ها را بشنوند و به تمسخر هم بگیرند، برای اینکه درک آن را ندارند. عالم آخرت با عالم دنیا قابل قیاس نیست. این آیه می خواهد این حقیقت را به ما

بگویند. این پاداش اعمال خودشان است، یعنی همان که کاشتند: «الدنيا مزرعة الآخرة». این ها در دنیا که مزرعه است، برای آخرت کاشتند. حالا در قیامت آن را برداشت خواهند کرد.

عواقب سستی و سهل انگاری در اقامه نماز

در ایام سوگواری حضرت زهرا عليها السلام و مخصوصاً در آستانه روز شهادت آن حضرت قرار گرفته ایم و این ایام را خدمت همه بینندگان گرامی، رهبر فرزانه انقلاب ظله، فرزند صدیقه کبری عليها السلام و آقا امام زمان ع در این روز جمعه که متعلق به آن حضرت است، تسلیت عرض می کنیم.

در حدیث شریفی، حضرت صدیقه کبری، فاطمة الزهرا عليها السلام می خواهند نقش مربی گری و مادری را برای همه عالم ایفا کنند و به نمایندگی از همه زنان و مردان عالم، از زمان خودش تا قیام

قیامت (چون سیده نساء العالمین من الاولین و الاخرین است)، از پدر بزرگوارشان می پرسند که نمازی که در این جهان به جامی آوریم، در جهان دیگر چطور می شود:

«عَنْ الْفَاطِمَةِ (عَلَيْهَا السَّلَام) قَالَتْ: سَأَلْتُ أَبِي رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) لِمَنْ تَهَاوَنَ بِصَلَاتِهِ مِنَ الرِّجَالِ وَ النِّسَاءِ. قَالَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ): مَنْ تَهَاوَنَ بِصَلَاتِهِ مِنَ الرِّجَالِ وَ النِّسَاءِ إِبْتَلَاهُ اللَّهُ بِخُمْسِ عَشْرَةَ خَصْلَةً: يَرْفَعُ اللَّهُ الْبَرَكَهَ مِنْ عُمْرِهِ، وَ يَرْفَعُ اللَّهُ الْبَرَكَهَ مِنْ رِزْقِهِ، وَ يَمْحُوا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ سِيمَاءَ الصَّالِحِينَ مِنْ وَجْهِهِ، وَ كُلُّ عَمَلٍ يَعْمَلُهُ لَا يُوجِرُ عَلَيْهِ، وَ لَا يَرْتَفِعُ دُعَاؤُهُ إِلَى السَّمَاءِ، وَ لَيْسَ لَهُ حَظٌّ فِي دُعَاءِ الصَّالِحِينَ، وَ أَنَّهُ يَمُوتُ ذَلِيلًا، وَ يَمُوتُ جَائِعًا، وَ يَمُوتُ عَطْشَانًا، فَلَوْ سُقِيَ مِنْ أَنْهَارِ الدُّنْيَا لَمْ يُرَوْ عَطْشُهُ، وَ يُوَكَّلُ اللَّهُ مَلَكًا يَزْعَجُهُ فِي قَبْرِهِ، وَ يَضِيقُ عَلَيْهِ قَبْرَهُ، وَ تَكُونُ الظُّلْمَةُ فِي قَبْرِهِ، وَ

يُوكَلُّ اللَّهُ بِهِ مَلَكًا يَسْحَبُهُ عَلَى وَجْهِهِ، وَالْخَلَائِقُ
يَنْظُرُونَ إِلَيْهِ، وَيُحَاسِبُ حِسَابًا شَدِيدًا، وَلَا يَنْظُرُ
اللَّهُ إِلَيْهِ وَلَا يُزَكِّيهِ وَلَا لَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ. «
(مسند فاطمة الزهرا، ص ۲۳۵).

حضرت زهرا عليها السلام می فرماید:

از پدرم رسول خدا صلی الله علیه و آله درباره مردان و زنانی که
در نمازشان سستی و سهل انگاری می کنند،
پرسیدم. آن حضرت فرمودند: هر زن و مردی که
در امر نماز سستی و سهل انگاری کند، خداوند او
را به پانزده بلا مبتلا می گرداند:

۱. خداوند برکت را از عمرش می گیرد؛
۲. خداوند برکت را از رزق و روزی اش می گیرد؛
۳. خداوند سیمای صالحان را از چهره اش محو
می کند؛
۴. هر کاری که بکند، بدون پاداش خواهد ماند؛
۵. دعایش مستجاب نخواهد شد؛
۶. برایش بهره ای از دعای صالحان نخواهد بود؛

۷. با ذلت خواهد مرد؛
۸. گرسنه جان خواهد داد؛
۹. تشنه کام خواهد مرد؛ به طوری که اگر با همه نهرهای دنیا آبش دهند، تشنگی اش برطرف نخواهد شد؛
۱۰. خداوند فرشته ای را برمی گزیند تا او را در قبرش ناآرام سازد؛
۱۱. قبرش را تنگ گرداند؛
۱۲. قبرش تاریک باشد؛
۱۳. خداوند فرشته ای را برمی گزیند تا او را به صورتش به زمین کشد؛ در حالی که خلائق به او بنگرند؛
۱۴. به سختی مورد محاسبه قرار گیرد؛
۱۵. خداوند به او ننگرد و او را پاکیزه نگرداند و او را عذابی دردناک باشد.
- فرمود: «یا أبتاه ما لمن تهاون بصلاته من الرجال و النساء». کسی که نماز خودش را

سبک بشمارد، در نماز سهل انگار باشد و به نمازش اهمیت خاصی ندهد. ممکن است نماز هم بخواند ولی خیلی بی اهمیت، با خمیازه و کسالت، یک دفعه هم به خودش زحمت ندهد که ببیند معنای کلماتی که در نماز می گوید چیست و با چه کسی صحبت می کند. خیلی بد است که پنجاه ساله یا هشتادساله شویم و از ما بپرسند «اهدنا الصراط المستقیم» یعنی چه، جواب بدهیم که من نمی دانم. عربی بود، من هم همین طوری گفتم. باید برای این ها اهمیت بیشتری قائل باشیم. این روایت برای خانم ها و آقایان است، چون می فرماید: «من الرجال و النساء» و حضرت زهرا علیها السلام به نمایندگی از همه سؤال می کنند. پیامبر صلی الله علیه و آله جواب می دهد: «یا فاطمة من تهاون بصلاته من الرجال و النساء إبتلاه الله بخمس عشرة خصلة». اگر کسی در نماز سهل انگار باشد، خدا او را به پانزده بلا و

گرفتاری مبتلا می‌کند. شش عقوبت در دنیا است، سه عقوبت موقع جان دادن است، سه عقوبت موقعی است که آدم در قبر قرار می‌گیرد، سه تا هم در قیامت خودش را نشان می‌دهد. حال، ببینیم این پانزده بلا چه چیزهایی هستند.

۱- يَرْفَعُ اللَّهُ الْبَرَكَهَ مِنْ عُمْرِهِ: خدا برکت را از

عمر او می‌گیرد. ممکن است عمر او هم طولانی باشد، ولی در آن برکت نیست. در سرتاسر عمرش چیزی از او به دیگران نمی‌رسد. خودش هم فکر می‌کند که من در زندگی فقط خوردم و خوابیدم،

آیا فایده‌ای هم از من سرزد؟

۲- وَيَرْفَعُ اللَّهُ الْبَرَكَهَ مِنْ رِزْقِهِ: خدا برکت را از

رزق او هم می‌گیرد، یعنی ممکن است مال داشته باشد ولی رزق نداشته باشد. چقدر هستند آدم‌هایی که ثروت دارند ولی رزق ندارند، یعنی ثروت آن‌ها هیچ وقت گرفتاری کسی را حل نمی‌کند، تبدیل به حج، زیارت، انفاق، زکات و

خمس نمی شود، تبدیل به مواسات و کمک به درماندگان نمی شود.

۳- وَ يَمْخُوا لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ سِيَمَاءَ الصَّالِحِينَ

مِنْ وَجْهِهِ: خدا چهرهٔ صالحان را از صورت او برمی دارد، یعنی خدا به بندگان مؤمن خود عنایتی می کند و آنان وجیه می شوند. چنان که به ائمه می گوئیم: «یا وجیهاً عند الله»، زیرا خدای متعال چهره های آن ها را جذاب کرده است. بزرگان، علما و مؤمنین. امثال مرحوم حاج آقای حق شناس یا مرحوم حاج آقای یزدان پناه که معمم هم نبود، ولی کاریک روحانی را انجام می داد. الآن بیستمین سالگرد مرحوم یزدان پناه است. این سیما و چهرهٔ ایمانی که در دل های مردم تأثیرگذار بود، ناشی از همین موضوع است. کسی که به نماز اهمیت نمی دهد، این جلوه از صورت او برداشته می شود.

۴- وَ كُلُّ عَمَلٍ يَعْمَلُهُ لَا يُوجِرُ عَلَيْهِ: هر کاری هم

که می کند اجر ندارد، برای اینکه در قیامت اول به نماز فرد نگاه می کنند. اگر نماز او قبول شد، کارهای دیگرش هم قبول می شود. اگر بگویند من کارهای خوب زیادی می کردم، می گویند چون به نماز اهمیت ندادی این کارهای خوب هم بی فایده خواهد بود.

۵- وَلَا يَرْتَفِعُ دُعَاؤُهُ إِلَى السَّمَاءِ: هرچقدر هم دعا کند، دعای او به جایی نمی رسد، چون نماز معراج مؤمن است. باید دعا را در قالب نماز به سمت خدا فرستاد. اول باید پیش خدا با نماز آبرو پیدا کرد، بعداً به خدا گفت که خدایا من چیزهای دیگر هم می خواهم. چقدر زیباست که خواسته هایمان را در قنوت از خدا بخواهیم و چقدر زیباست که در قنوت نماز وتر و شب این را از خدا بخواهیم.

۶- وَ لَيْسَ لَهُ حَظٌّ فِي دُعَاءِ الصَّالِحِينَ: ششمین اثر سهل انگاری در نماز، این است که

بندگان خوب خدا که برای همه دعا می کنند، اما آن دعاها شامل آدم هایی که در نماز سهل انگار هستند، نمی شود. چون کسی که در نماز خودش سهل انگار است، دعای مؤمنان شامل حال او نمی شود. این شش موضوع مهم در همین دنیا دامن کسی را که در نماز سهل انگار باشد، می گیرد. چنان که خداوند در قرآن کریم می فرماید:

﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا
وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾

«و هر کس از یاد من دل بگرداند، در حقیقت، زندگی تنگ [و سختی] خواهد داشت، و روز رستاخیز او را نابینا محسوس می کنیم» (طه: ۱۲۴).
یعنی هر کس از ذکر من روی گردان باشد، زندگی او آشفته است، استرس دارد، همیشه نگران است، همیشه با مشکلات دست و پنجه نرم می کند. نماز مرکز ذکر است: «و اقم الصلوة

لذكري» (طه: ۱۴). بعد هم فرمود: «الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَّا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ» یعنی «همان کسانی که ایمان آورده اند و دل‌هایشان به یاد خدا آرام می‌گیرد. آگاه باش که بایاد خدا دل‌ها آرامش می‌یابد» (رعد: ۲۸). یعنی اگر می‌خواهی این آشفتگی‌ها تمام شود، به نماز پناه ببر. زیرا نماز خیلی معجزه می‌کند و گره‌گشایی آن وصف ناپذیر است.

در ادامه حدیث می‌فرماید: سه عارضه‌ای که هنگام جان دادن سراغ فرد سهل‌انگار در نماز می‌آید، این‌هاست: ذلیل می‌میرد، گرسنه می‌میرد، تشنه می‌میرد. اگر همه آب‌های دنیا را هم بخورد باز هم تشنگی او برطرف نمی‌شود. مثل اینکه اگر همه دنیا را هم به کسی بدهند، باز هم حریص به دنیا می‌میرد؛ شامل آن‌ها هم می‌شود.

سه عقوبت که در قبر به سراغ فرد کاهل نماز

می آید، این هاست: ملکی در قبر او را آشفته می کند، قبرش تنگ می شود و قبرش تاریک می شود.

سه عقوبتی که روز قیامت دامن گیر او می شود:
۱- «وَيُؤَكِّلُ اللَّهُ بِهِ مَلَكًَا يَسْحَبُهُ عَلَى وَجْهِهِ»: وقتی از قبر خارج می شود، فرشته غضب او را از روی صورت می کشد. یعنی صورتش روی زمین کشیده می شود تا به پیشگاه خدا و حساب و کتاب حاضر شود. «وَالْخَلَائِقُ يَنْظُرُونَ إِلَيْهِ»: همه مردم هم او را نگاه می کنند. این است که خدایا ما را در روز قیامت خوار نکن:
«وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

۲- «وَيُحَاسِبُ حِسَابًا شَدِيدًا»: چون اهل نماز نبوده و به نماز علاقه نداشته، حساب و کتاب او سخت گیرانه است.

۳- «وَلَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَلَا يُزَكِّيهِ وَلَا لَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ»: خدا به او به نظر رحمت نگاه نمی کند، او را از

آلودگی‌ها پاک نمی‌کند و عذاب دردناکی انتظار
اورا می‌کشد. همه به دلیل این است که به نماز
اهتمام نداشته است.

جوانان، موتور محرک انقلاب اسلامی

طبق فرمایش رهبر فرزانه انقلاب جوانان
پایه کار، جوانانی که عقب نشینی در کار آن‌ها
نبود، محکم و استوار ایستادند و کار را در انقلاب
با همه خطراتی که برای آن‌ها بود به جایی
رساندند، البته همراه با پدران و مادرانشان. ولی
موتور محرک، جوانان بودند. الآن هم در مبارزه
با فساد و دفاع از مرزها همین جوان‌ها هستند.
شهید گرانقدر، شهید اسداللهی که روز پنجشنبه
۲۵ دی ماه تشییع باشکوه ایشان بود، هم از
جوانان ما هستند. در دفاع از حرم هم جوانان
ما حضور دارند. البته بزرگ‌ترهایی مثل حسین
همدانی‌ها، سردار سلیمانی‌ها، ابومهدی

المهندس ها این ها را همراهی می کنند. این ها همان جوانانی هستند که الآن به عنوان موتور محرک، وظایف خودشان را انجام می دهند. و در گذشته کاری کردند که شاه در چنین روزی که خاطره آن در اذهان و افکار مردم ما به جا مانده، به معنای واقعی ناچار شد فرار کند. عزیزانی که آن زمان را خوب درک کردند، به یاد دارند و می دانند چقدر روز شیرینی بود.

دین مبین اسلام، الگوی جامع حکومت دینی

مسئلاً ما باید الگوی حکومت دینی باشیم. همان حرکتی که رهبر انقلاب همواره به مسئولان، اندیشمندان، متفکران حوزوی و دانشگاهی تأکید می فرمایند که شما الآن باید الگوی حکومتی جهانی داشته باشید. دنیا از خلأ الگوی حکومتی، خلأ معنویت و خلأ الگوی زندگی

سالم انسانی رنج می برد. این در حالی است که اسلام نسخه حکومت سالم، نسخه زندگی اخلاقی، زندگی خانوادگی، زندگی فردی، زندگی توأم با معنویت و توأم با آسایش و آرامش را نوشته است. مسئولان ما باید امانت دار باشند، به فکر زندگی و معیشت مردم باشند و صداقت و اخلاص داشته باشند. اگر هم نمی توانند، کنار بروند تا آن هایی که مخلص هستند، به عرصه بیایند. به عنوان رسالت دینی، نه برای ثروت اندوزی و امثال آن. این وظیفه ماست؛ ان شاء الله که خداوند عنایت کند.

شکست هیبت استکبار جهانی در ۲۶ دی ماه ۱۳۵۷

سال ۱۳۵۷ هیبت استکبار جهانی که تمام قد برای نگه داشتن شاه ایستاده بود، شکست. وقتی که شاه فرار کرد، هیبت آمریکا شکست و دیگر ابهتی

برای آمریکا نماند. امام رحمۃ اللہ علیہ راجع به آمریکا فرمود «طبل توخالی»، چون از دور صدای مهیبی دارد و از نزدیک مثل پوست توخالی صدا می کند. من معتقدم اگر امروز امام ما می خواستند دوباره راجع به این قصه صحبت کنند، می فرمودند آمریکا دیگر حالا طبل توخالی هم نیست. این معنا را از فرمایش های رهبر ظله الله هم همواره می شنویم. یعنی دیگر به اندازه طبل توخالی هم برای آمریکا ارزش قائل نیستیم. برای اینکه این روسیاهی هایی که در کنگره آمریکا اتفاق افتاد، نشان داد که درون کنگره خیلی سیاه است و نظام استکباری خیلی منفور و در نگاه مردم دنیا انزجارآور است. امروز همه متوجه این موضوع هستند. بنابراین دیگر چیزی از آمریکا باقی نمانده است. یک یا حسین دیگر برای فروریزی این نظام استکباری کافی است.

شهادت فداییان اسلام

در ایام شهادت فداییان اسلام قرار داریم که همان جوانان آن زمانه بودند. سید مجتبی نواب صفوی رحمت الله علیه، خلیل طهماسبی، مظفر ذوالقدر و سید محمد واحدی. خدا مقام این ها را عالی است، متعالی بفرماید. آن ها بودند که کم کم این راه ناهموار را با خون خودشان هموار کردند و زمینه و بستر انقلاب را فراهم کردند. زیرساخت ها را ایجاد کردند تا کم کم به نتیجه رسید.

یوم الله ۲۲ بهمن

ان شاء الله امسال هم مثل ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ که بهار ویژه ای برای جامعه ما شد، جهان شامل بهار نوینی باشد؛ همراه با حذف اسرائیل و آمریکا، برقراری امنیت جهانی، برافراشته شدن پرچم حق، پرچم لا اله الا الله و محمد رسول الله و علی ولی الله.

والحمد لله رب العالمین...

